

MYNDAHØGGA

LISTAHANDVE

ur: hesin bóklingur skal ekki seljast í bókabúðum, og eftirprent-eisini í brotum er bannað. Skaldarættindini eigur franska forlagið.

Hætti mér kortini at sitera hetta brot:

"Havið tol! Biði ekki eftir íblástri (inspiriön). Hann finst ekki.

Einastu eginleikar listafólksins eru gløgskygni, eftiransni, reinlyndi og vilji. Gerið tykkara arbeiði sum reiðiligir arbeiðarar."

Áhugavert var tí eisini at hoyra myndahøggaran Hans Paula Olsen í viðtalu við útvarpið í sambandi við serliga skeiðið í list, nevna, at myndlistafólk mugu og noyðast at vera í gongd alla tíðina. Hann kundi sjálvandi ekki hava síni verk hjá sær alla tíðina og arbeiða við teimum, men hann kundi hava papír og blýant hjá tær og tekna nær- og hvar sum helst á sama hátt sum musikarar, ið stöðugt noyðast at venja alla tíðina.

Signaða tilvild

Í samrøðuni við útvarpið var Astrid Andreassen sera litillátin. Hon hevði ikki hug sum ung at ganga í skúla og var ikki málrættað við-víkjandi útbúgving, og tað var bara

Jóan Pauli Poulsen og Jórunn Dáníalsdóttir Poulsen -stigtakarar

var ordan í, uttan at nakar var at halda skil á. Tíverri fór eisini at regna, og tá stóð á hjá onkrum. Var framsýningin ein karm verd?

Astrid Andreassen í Müllers Pakkhúsi

Hendingin kom mær til hugs henda dagin, framsýningin av verkum hjá Astrid Andreassen læt upp í Müllers Pakkhúsi (4.-19. august). Vit stóðu heilt út á Skálatrøð í bíðirøð, áðrenn tað læt upp og lukkutið í finasta veðri.

Útvarpið hjá kringvarpinum hevði framm-anundan havt áhuga-verda samrøðu við listakvinnuna. Mong heftu seg við, at hon púra spontant m.a. segði, "Eg veit ikki, hvat inspiriön er. Eg fari bara til arbeiðis hvønn dag." Bæði landsstýriskonan í mentamállum, Rigmor Dam, og varaborgarstjórin í Havn, Gunnvør Balle, høvdu loftað hes-

um orðum Astridar, og tóku til tey í røðu síni við ferniseringina.

Rodin'sa Testamenti

Hjá mær vakti hetta eisini serlig minni. Hevði fingið litlan bókling til gávus seint í sekstiárunum. Tað var testamentið hjá kenda franska myndahøggaranum, Auguste Rodin. Nei, tað vóru ikki ognir, men tankar og hugskot hann vildi leggja eftir seg til komandi ættarlið av listafólkum. Har sigur hann m.a., at tann, ið bíðar eftir íblástri, fær onki á skaftið.

Hann livdi frá 1840-1917. Hann er m.a. kendur fyri listaverkið djúphugsarin, ið finst í ymiskum originalum kring um í Europa.

Vildi fegin sitera ymiskt úr hesum testamenti, men eri nú varug við, at í innganginum stend-

Tað var í 1994, at norðurlendsk framsýning var í Malmø við verkum eftir Leonardo da Vinci. Børn míni búðu í Keypmannahavn tá, so tað var lagamanni at bjóða teimum útferð til Malmø. Hetta var í mars mánaði og rættiliga kalt. Minni eg tey á hesa útferð, so nevna tey, at slíka bíðirøð sum henda dagin í Malmø, hava tey aldri upplivað. Vit stóðu í meira enn ein tíma og bíðaðu eftir at sleppa inn, og bíðirøðin var í kilometrum. Har